

pr. Td. Karrum. Dette er en Bekjendt fra forrige Samling. Udvalget havde ligeledes dengang stillet Forslag om, at dette Stykke skulde udgaa, men det høie Things Afgjørelse gik os imod, dog kun med et Overtaal af 6 Stemmer. Dette har været en yderligere Grund for os til paany at forelægge Spørgsmaalet til det høie Things Afgjørelse, idet vi ikke have kunnet forløse os med denne Bestemmelse. Vi kunne ikke se, at det er principrigtigt, at saaledes af flere næringsdrivende Borgere en kommer til at være en højere, en anden en lavere Afgift af Næringen, og at det saa kommer til at bero paa et administrativt Skjøn, hvem der kommer til at være den højere, og hvem der kommer til at være den lavere Afgift. Det er en Ordning, som vi principielt sætte os imod, og vi gjøre det saameget mere, som vi egentlig ikke kunne se, at der er tilstrækkelig Gjæmnel til at indføre denne Regel, som jo er fuldstændig ny og ikke anerkjendt i den gjældende Ret. Det er jo givet, at de Brænderier, der producere Mindre, ville være mindre heldig stillede. Dette ere de jo allerede nu under den bestaaende Ordning, det viser sig ogsaa, hvorledes de vinde ind, og det ville de ogsaa være efter den Ordning, der foreslaas ved den nye Lov; men det er Noget, som vi ikke mene, at Lovgivningsmagten, Bestatningsmyndigheden, kan eller bør raade Bod paa ved at indføre en særlig Begunstigelse for nogle Næringsdrivende, for dem, der have de mindst produktive Forretninger, navnlig ikke saaledes, at det beror paa Finansministerens Skjøn, hvem Begunstigelsen altsaa indenfor visse Grændser skal tilstaa. Dette mene vi saameget mere, som det jo viser sig, naar vi se paa Overfigten, som er givet i Bilag B, og se paa, hvor forskjellig Produktionsmængden er, at der maa være særlige Omstændigheder, som komme de Brænderier, der ere de mindste, til Hjælp. Naar de, som producere 16 Potter af en Tønde Karrum, konkurrere med dem, der producere 32 Potter, ja, saa maa de, der producere 16 Potter, have særlige Fordele, der holde dem oppe i Konkurrencen, og saa gaa vi ud fra, at disse Fordele ogsaa i Fremtiden ville kunne holde dem oppe, hvad enten saa Skatten er af den ene eller den anden Slags. Vi have derfor ikke kunnet gaa med til her at indføre en Ulighed, som efter vort Skjøn strider mod den Lighed for Loven, der bør herse paa disse Omraader, saameget mindre, som vi egentlig ikke kunne se, hvorledes man er kommen til denne Størrelse, 2 Kr. 80 Dre, og hvorledes man mener at kunne holde disse Brænderier oppe, medens de med en Afgift af 3 Kr. 28 Dre

vilde gaa tilgrunde. Derjom der forelaa Overfigter over Produktionen i Dampbrænderier og Vandbrænderier, og man kunde godtgjøre, at Gjennemsnitsproduktionen i Vandbrænderierne svarede til et vist Beløb og i Dampbrænderierne til et andet, saa vilde der endda kunne have været Spørgsmaal om at opstille en saadan Grændse; men naar man ser paa Overfigterne i Bilag B, viser det sig, at det er meget maaa Kvantiteter, der angives som producerede i de Brænderier, der have produceret det største Quantum Brændevin pr. Tønde Karrum, og der er altsaa ikke derved givet nogen Veiledning til Afgjørelsen af, hvor Grændsen altsaa skulde sættes. Vi mene derfor, at man skal fastholde det samme Princip, som man hidtil har fulgt, og lade Bestatningen være ens. De Brænderier, der producere Mindre, maa lide under den ufuldkomne Produktion og maa forudsættes at holdes oppe ved de Fordele, der iøvrigt maatte være og støtte dem i Konkurrencen. Kunne de ikke det, kan det være haardt; men vi se ikke, at Lovgivningsmagten derfor bør indføre en Ulighed, som ellers ikke er tilstede. Tilmed er der jo kun Tale om et Tidsrum af 5 Aar, og hvorledes vil det saa gaa efter disse 5 Aars Forløb? Det samme Spørgsmaal vil da frembyde sig, og Situationen vil være den samme. Disse Brænderier ville jo egentlig ikke være hjulpe videre, men de ville være kunstlig opretholdte i et Tidsrum, hvor de naturlige Betingelser for deres fortsatte Eksistens have manglet. Vi maa derfor vedblivende holde paa, at vi ikke ville være med til at fastholde den Bestemmelse i Lovforslaget. Men iøvrigt vil jeg fremhæve, at det ingenlunde er Udvalgets Mening, at vi ikke skulde paastjønne den gode Villie, som har lagt sig for Dagen, og den humane Opfattelse overfor disse maaa Brænderier. Det er aldeles ikke vor Mening, at vi ville dem tillivs eller være særlig uretfærdige imod dem og gjøre dem Kampen for Tilværelsen haardere, end den iforveien maatte være. Det har derfor ogsaa været under alvorlig Overveelse i Udvalget, hvorledes man skulde stille sig overfor dette Spørgsmaal om de Brænderiers Forhold, der ikke kunne indføre Produktionsbestatningen paa Grund af de lokale Forhold, naar det Tidspunkt kommer, da Produktbestatningen indføres som obligatorisk. Et Mindretal har i saa Henseende stillet Forslag om, at der ligefrem skulde gjøres Undtagelse fra Reglen om Produktionsbestatnings obligatoriske Indførelse af Hensyn til saadanne Brænderier, hvor Indførelsen af Bestatningen maatte nødvendig gjøre enten Brænderibygningens fuldstændige Ombygning eller Brænderiets Henslytning